

Η ΕΝ ΜΥΤΙΑΗΝΗ ΜΟΝΗ ΤΗΣ ΠΕΤΡΑΣ

νεικὸν κανένα ρούχον. Ἐπειτα, τὸ κυριώτερον, πρέπει νὰ μὴ μὲ εὔρουσιν ἐδῶ, ἂν ἔλθουν ξάνα ὁ κύριος Θεοφύλακτος καὶ ἡ κόρη του... Ναι, ἀλλ' αὐτὸ τὸ καπέλλον: Νὰ ἐπαναφέρω ἐγὼ τὸν θεσμὸν τῆς Ἐθνοφυλακῆς, ἀφοῦ κατηγορήθη: Τότε θὰ θεωρηθῶ ὡς ἐπαναστάτης.... Ἄλλος κίνδυνος... (Ἐξάγει τὸ καπέλλον τῆς ἐθνοφυλακῆς.) Ἄς φορέσω αὐτό... (Φορεῖ τὸ καλεμαῖγιον.) Τούλάχιστον αὐτὸ εἶνε κάλυμμα εἰρηνικόν... Ἄς προσαρμόσω καλὰ τὴν βράκα!... (Ἐνῶ διενθετεῖ τὴν βράκα, ἀκούονται αἰθνης βήματα εἰς τὴν ἔξω κλίμακα. Ὁ Νίκος στρέφεται ἔντρομος, ὅτε διὰ μιᾶς ἀνοίγεται ἡ θύρα τοῦ βάνου καὶ ἐμφανίζεται προσβύτης γέρον παρὰ τὸ πλεονὸν τῶνταρ καὶ ὀδοιπορικὸν σάκκον εἰς τὴν ρεῖρα καὶ μία ρεάνις. Ὁ κύριος ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ Νίκου μένει ἐμβρόντητος, κραυγάζων: Ἄ, ἄ, ἄ!.. ἡ ρεάνις κρύπτει τὰ ὄμματα διὰ τῆς ρεῖρας κραυγάζουσα: Ἰ, ἰ, ἰ!... Ὁ Νίκος ἀναφωνεῖ: Ὁ γ. Θεοφύλακτος Ὡ, ὦ, ὦ!... (Τρέχει νὰ κρυφθῆ. Πίπτει ἡ αὐλαία.) (1)

X. ANNINOΣ

ΑΝΩ ΚΑΤΩ

ΟΧΛΗΡΟΣ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΣ

Ὁ ἐνθουσιασμός, ὃν ἐμπνέει ἕξοχος τεχνίτης, δὲν εἶναι πάντοτε εὐχάριστος εἰς αὐτόν. Τοιοῦτό τι συνέβη ἄλλοτε εἰς τὸν περίφημον αἰδὸν Μάριον. Εἶχεν ἐνθουσιάζῃ Ἀγγλίδα τινὰ κυρίαν εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε τὴν εὔρισκε παντοῦ καὶ πάντοτε ἐμπρός του ὁσάκις ἐψάλλεν. Ἡ στενοχωρία του διὰ τὴν καταδίωξιν ταύτην κατέστη τὸσον ὑπερβολικὴ, ὥστε ὅταν συνεφώνησε νὰ μεταβῆ εἰς Ἀμερικὴν ἔθεσεν ὄρον ρητὸν ἐντὸς τοῦ συμβολαίου, ὅτι δὲν ταξιδεύει ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πλοίου μετὰ τῆς κυρίας Giles

(1) Θεωρεῖται χειρόγραφον διὰ τὴν ἐν θεάτρῳ παράστασιν.

—οὕτως ὀνομάζετο ἡ διώκτρια—καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν εὐθύνεται ἐὰν ἀργοπορήσῃ.

Τὴν προτεραίαν τῆς ἐκ Λίβερπουλ ἀναχωρήσεώς του, ἔφερον πρὸς τὸν Μάριον κατάλογον τῶν μελώντων νὰ ταξιδεύσῃ μετ' αὐτοῦ. Τὸν ἀνέγνωσε μετὰ προσοχῆς καὶ εὐχαρίστως εἶδεν ὅτι τὸ ἀντιπαθητικὸν ὄνομα Giles δὲν ὑπῆρχε. Τὴν ἐπαύριον τὸ πρῶτ' ἰδίως τὸ σκάφος ἐξῆλθε τοῦ λιμένος, τρικυμία δυνατὴ ἠγέρθη. Ὀλίγοι μόνον ἐπιβάται ἔμειναν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος μετὰ δὲ αὐτῶν καὶ ὁ Μάριος. Περιεπάτει λοιπὸν βλέπων τὰ μικρῶμενα κύματα, ὅτε προσέκρουσε καὶ μὴ δυνηθεὶς νὰ κρατήσῃ τὴν ἰσορροπίαν ἔπεσε βαρὺς ἐπὶ τινος καραβοπάνου. Φωνὴ ὀξεῖα ἀκούεται: ὁ Μάριος ἀνασηκώνει τὸ καραβοπάνον καὶ τί βλέπει; ἀποκλάτω; — τὴν κυρίαν Giles!

ΜΑΘΗΤΡΙΑ ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ

Ὁ κ. Max Falk, διευθυντὴς τοῦ Pesther Loyd, ἔγραψε τὰ ἐπόμενα ἐπὶ τῇ ἐλεύσει τῆς Αὐτοκρατείας τῆς Αὐστρίας εἰς Κέρκυραν:

Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι ἡ Αὐτοκρατεία ἐξέμαθε τὸσον καλῶς τὴν νεοελληνικὴν, ὥστε θὰ συνεννοήσῃ μετὰ τοὺς χωρικοὺς κατὰ τὰς μακρὰς ἀνά τὴν νῆσον ἐκδρομὰς τῆς. Πρὸ 24 ἐτῶν ἐδίδαξα αὐτὴν τὴν σύγχρικὴν τὴν ὁποίαν καὶ ταχέως καὶ ἀριστα ἐξέμαθεν ἢ τοῦ τύπος μαθητριάς ἐπιμελοῦς καὶ εὐπειθοῦς. Τὰ γυμνάσματα ἔγραψεν ἐπὶ τῶν συνήθων μαθητικῶν τετραδίων: μίαν ἡμέραν ὅμως μοῦ ἔφερε τὸ θέμα τῆς κακογραμμένου μὲ μολυβδοκόνδυλον ἐπάνω εἰς τὰς δύο σελίδας τεμαχίου στυπογράφτου.

—Αἰτία τῆς ἀταξίας μου, μοῦ εἶπε δικαιολογουμένη, ἦσαν αἱ πολλαὶ ἀκροάσεις μου γῆρας, μετὰ τὰς ὁποίας ἔπρεπε νὰ παρευρεθῶ εἰς συναυλίαν τὸ ἔσπερας. Κατόπιν ἤμην τὸσον κουρασμένη, ὥστε ἀμέσως ἐπήγα καὶ ἐπλάγασα. Τότε μόνον ἐνθυμήθην τὸ μᾶθημά μου. Ἐσηκώθην εὐθύς, ἐπήρα ἀπὸ τὸ ἡ-